

แบบรายงานสรุปผลการเข้ารับการพัฒนาความรู้
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ สังกัด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘

เรียน ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินเลย

ด้วยข้าพเจ้า นายกิตติกร นาคะชัย ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัด สถานีพัฒนาที่ดินเลย สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๘ กรมพัฒนาที่ดิน ได้เข้ารับการพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตร “วินัยและการรักษาวินัย” ระหว่างวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลารวมทั้งสิ้น ๔ วัน ด้วยระบบการฝึกอบรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (LDD e-Training) ของกรมพัฒนาที่ดิน ณ สถานีพัฒนาที่ดินเลย ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวจัดโดย กองการเจ้าหน้าที่ กรมพัฒนาที่ดิน

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้เข้ารับพัฒนาความรู้ฯ หลักสูตรดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานสรุปผลการพัฒนาความรู้ฯ ดังนี้

๑. การพัฒนาความรู้ฯ ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ๑.๑ เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการรักษาวินัย
- ๑.๒ สร้างจุดมุ่งหมายและความสำคัญของวินัยได้อย่างถูกต้องครบถ้วน

๒. เนื้อหาและหัวข้อวิชาของการพัฒนาความรู้ฯ มีดังนี้

๒.๑ ความหมายและความสำคัญของวินัย

“วินัย” ตามคู่มือการดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบวินัยข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน เช่น กำหนดให้ข้าราชการต้องซื่อสัตย์ สุจริต ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ รักษาความลับของทางราชการ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และรักษาชื่อเสียงของตน นอกจากนี้ วินัยยังหมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่า สามารถจะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้

“การรักษาวินัย” หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยตามที่กฎหมายบัญญัติ อย่างเคร่งครัด ระมัดระวัง ดูแล ป้องกัน ไม่ฝ่าฝืน หรือหลีกเลี่ยง หากพบว่ามีอาการกระทำความผิด ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันทีเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น การรักษาวินัยที่ดีนั้น นอกจากตัวข้าราชการเองที่จะต้องเรียนรู้ สำนึก และตระหนักในหน้าที่แล้ว ผู้บังคับบัญชาต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาให้ข้าราชการมีวินัยด้วย

ความสำคัญของวินัย

๑) ความสำคัญของวินัยต่อส่วนรวม

- เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงานราชการให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
- เพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานและความมั่นคงของประเทศ
- เพื่อความผาสุกของประชาชน
- เพื่อความสงบเรียบร้อยของวงราชการ

๒) ความสำคัญของวินัยต่อตนเอง

- วินัยช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของบุคคลให้เป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธา
- วินัยช่วยส่งเสริมสมรรถภาพในการทำงานให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- วินัยช่วยส่งเสริมความสำเร็จและความก้าวหน้าในการทำงาน และการดำเนินชีวิต

/สาเหตุที่...

สาเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย

๑) สาเหตุจากภายใน	๒) สาเหตุจากภายนอก
- ไม่เข้าใจ	- อบายมุข
- ตามใจ	- ตัวอย่างไม่ดี
- ไม่ใส่ใจ	- ขวัญไม่ดี
- ล่อใจ	- ความจำเป็นในการครองชีพ
- จำใจ	- การปล่อยปละละเลยของผู้บังคับบัญชา
- ตั้งใจ	- โอกาสเปิดช่องล่อใจ

“ไม่เข้าใจ” เป็นสาเหตุลำดับต้น ๆ ของคนที่จะกระทำความผิดทางวินัย โดยผู้บรรยายได้ให้คิดว่า “อย่าทำตามตำนาน ให้ทำตามตำรา” คำว่าตำราก็คือ กฎระเบียบต่าง ๆ หากเราศึกษาให้ดีก็จะเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของกฎระเบียบนั้น

๒.๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาวินัย

๑) ข้าราชการ

- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๒) ลูกจ้างประจำ

- ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๓) พนักงานราชการ

- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗
- ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙
- ระเบียบกรมพัฒนาที่ดิน ว่าด้วยหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙
- พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑
- กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

๔) จ้างเหมาบริการ

- ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

๒.๓ ข้อกำหนดวินัย

๑) วินัยต่อประเทศชาติ

- มาตรา ๘๑ สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยความบริสุทธิ์ใจ หากผิดวินัยข้อนี้เราจะขาดคุณสมบัติการเป็นข้าราชการ (รวมถึงลูกจ้างประจำและพนักงานราชการด้วย) ให้มีคำสั่งไล่ออกได้เลย เช่น การใช้นามปากกา เขียนบทความ โพสต์เฟสบุ๊ก ออกความเห็นต่าง ๆ ในสื่อโซเชียลเกี่ยวกับระบอบการปกครองว่า ประเทศไทยควรปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์จึงจะเหมาะสม หรือ การทำลายป้ายหาเสียงและพูดเสียงดังขณะมีคนมองดูว่า เลิกไปทำไมไร้ประโยชน์ บ้านเมืองนี้ต้องเป็นคอมมิวนิสต์เท่านั้น จึงจะแก้ปัญหาข้อเสียได้

๒) วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

- มาตรา ๘๒ (๔) การปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา คำสั่งของผู้บังคับบัญชาจะเป็นคำสั่งด้วยวาจาก็ได้ เป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ หรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าผู้บังคับบัญชาสั่งเรา ที่สำคัญคือต้องสั่งในหน้าที่ราชการ อาจจะไม่ใช่ว่าที่ตามการกำหนดตำแหน่ง แต่เป็นหน้าที่ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายเรา และต้องอยู่ในงานราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่สั่งให้กระทำการที่ผิดกฎหมาย ไม่ใช่สั่งให้กระทำการในเรื่องส่วนตัว หากคำสั่งใดข้าราชการเห็นว่า ทำให้ราชการเสียประโยชน์ ให้เราเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที โดยทำบันทึกขึ้นไปให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้น ถือว่าเราได้แสดงความบริสุทธิ์ใจแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายังยืนยันให้ปฏิบัติตาม เราต้องปฏิบัติตาม ซึ่งหากเกิดความเสียหายเราจะไม่มีความผิดในความเสียหายนั้น

- มาตรา ๘๓ (๑) การรายงานเท็จ การที่ผู้บังคับบัญชาได้ข้อมูลที่จะเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริงจะทำให้การตัดสินใจในการบริหารงานผิดพลาดได้ ซึ่งการรายงานเท็จจะมีองค์ประกอบดังนี้ ๑) มีการรายงาน จะเป็นการบอกเล่าเรื่องราวที่ไปทำไปรู้ไปเห็น ด้วยวาจาหรือหนังสือก็ได้ ๒) เป็นเท็จหรือปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง หรือไม่รายงานตามความเป็นจริง ๓) เป็นรายงานที่เสนอต่อผู้บังคับบัญชาอย่างเป็นทางการ และ ๔) มีเจตนารายงานเท็จ

- มาตรา ๘๓ (๒) การกระทำข้ามผู้บังคับบัญชา ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการข้ามผู้บังคับบัญชา เว้นแต่ ๑) ผู้บังคับบัญชาเหนือตนจะสั่งให้ทำ และ ๒) ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษเป็นครั้งคราว เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับได้กลั่นกรอง ตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายในการปฏิบัติราชการ

๓) วินัยต่อผู้ร่วมงาน

- มาตรา ๘๒ (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ
- มาตรา ๘๓ (๗) ต้องไม่กลั่นแกล้ง กดขี่ ข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
- มาตรา ๘๓ (๘) ต้องไม่กระทำการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยรวมทั้งเพศหญิง เพศชาย และเพศสภาพอื่น ๆ เป็นการกระทำต่อข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกสถานที่ราชการ ผู้ถูกกระทำต้องไม่ยินยอมและรู้สึกเดือดร้อนรำคาญ เช่น สัมผัส วาจา อากัปกิริยา การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ หรือการแสดงพฤติกรรมอื่นใดที่สื่อไปทางเพศ

๔) วินัยต่อประชาชน

- มาตรา ๘๒ (๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้ความสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

- มาตรา ๘๓ (๙) ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

๕) วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

- มาตรา ๘๒ (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เทียงธรรม
- มาตรา ๘๒ (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และระเบียบแบบแผน ของทางราชการ

- มาตรา ๘๒ (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความตั้งใจ รักษาประโยชน์ของทางราชการ

- มาตรา ๘๒ (๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้ ละทิ้ง คือ ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ทอดทิ้ง คือ อยู่แต่ไม่สนใจทำงาน

- มาตรา ๘๒ (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

- มาตรา ๘๒ (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง

- มาตรา ๘๓ (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

- มาตรา ๘๓ (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

- มาตรา ๘๓ (๕) ต้องไม่กระทำการเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

- มาตรา ๘๓ (๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

๖) วินัยต่อตนเอง

- มาตรา ๘๒ (๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตนมิให้เสื่อมเสีย คือ การเป็นข้าราชการ เมื่อได้รับการยกย่องจากประชาชนว่าเรามีเกียรติ เราก็ต้องรักษาเกียรติของเรา ซึ่งเกียรติของตำแหน่งหน้าที่ หมายถึง ฐานะที่ได้รับการสรรเสริญตามตำแหน่งหน้าที่ราชการ หากข้าราชการกระทำความผิดวินัย ยิ่งตำแหน่งสูง ยิ่งผิดเยอะ โดยใช้ดุลพินิจจากการกระทำที่สังคมรังเกียจ และมีเจตนาชั่ว เช่น เป็นข้าราชการผู้ขายทอดทิ้งภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีภรรยาน้อย ไม่ส่งเสียเลี้ยงดูบุตร การทะเลาะวิวาทกัน การเมาสุรา การส่งเสียงเอะอะโวยวาย การปลอมลายมือผู้บังคับบัญชาเพื่อนำไปกู้เงิน

๒.๔ โทษของการกระทำผิดวินัย

๑) ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- มาตรา ๘๕ (๑) ปฏิบัติ หรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ โดยทุจริต

- มาตรา ๘๕ (๒) ละทิ้ง หรือ ทอดทิ้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

- มาตรา ๘๕ (๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร สำหรับข้าราชการและลูกจ้างประจำใช้เกณฑ์เดียวกันคือ ๑๕ วันติดต่อกัน (นับรวมวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ด้วย) ซึ่งจะมีโทษ ๒ ฐาน คือ ปลดออกกับไล่ออก

- มาตรา ๘๕ (๔) การกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เช่น มีเจตนาทุจริตฉ้อโกง การเล่นการพนันที่กฎหมายห้ามในบัญชี ก. ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๘ คือ ไฮโล กับ ๘๙ และการเสพของมึนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ตามปกติทำให้ราชการเสียหาย

- มาตรา ๘๕ (๕) ดุหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

- มาตรา ๘๕ (๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- มาตรา ๘๕ (๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง โดยสำนักงาน ก.พ. มีแนวทางการพิจารณาว่าอะไรจะเป็นร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรงไว้ ๒ แนวทาง คือ ๑) ความเสียหายที่เป็นตัวเงิน ให้ผู้มีอำนาจใช้ดุลพินิจพิจารณาได้เลยว่าจะกำหนดเป็นตัวเงินเท่าไรถึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง และ ๒) ไม่สามารถคำนวณเป็นราคาเงินได้ โดยพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไป ดูจากภาพพจน์ของราชการเสียหายหรือไม่ มีผลต่อการบริหารราชการอย่างไรบ้าง เสียหายร้ายแรงอย่างไรบ้าง

- มาตรา ๘๕ (๘) ละเว้นการกระทำการใด ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.

๒) โทษทางวินัย

ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานราชการ
- ภาคทัณฑ์	- ภาคทัณฑ์	- ภาคทัณฑ์
- ตัดเงินเดือน	- ตัดค่าจ้าง	- ตัดเงินค่าตอบแทน
- ลดเงินเดือน	- ลดค่าจ้าง	- ลดเงินค่าตอบแทน
- ปลดออก	- ปลดออก	- ไล่ออก
- ไล่ออก	- ไล่ออก	

ข้าราชการที่ดี เก่ง และประสบความสำเร็จ มีหลักประพฤติปฏิบัติ ดังนี้

การครองตน หมายถึง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ตรงต่อเวลา รับผิดชอบหน้าที่ หมั่นศึกษาหาความรู้ในการงาน ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อต่อยอด พัฒนาบุคลิกภาพ ไม่ก่อกวน อยู่ในระเบียบวินัย ไม่มั่วสุมอบายมุข มีคุณธรรม จริยธรรม และเมตตาธรรม

การครองคน หมายถึง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน รัก เคารพ ศรัทธา และให้ความร่วมมือกับผู้บังคับบัญชา มีคุณธรรม เมตตาธรรม กับผู้ใต้บังคับบัญชา ประสานงาน ให้การบริการ สะดวก ใสใจ กับส่วนราชการอื่น ผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป

การครองงาน หมายถึง ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความรู้ ความสามารถ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และปรับปรุงงาน ความพากเพียรในการทำงานและผลงานเป็นที่น่าพอใจ และการคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมและประชาชน

หากข้าราชการมีพื้นฐานการครองตน ครองคน และครองงานให้ดีแล้ว กระบวนการทำงานก็จะประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดความรัก ความศรัทธา ทั้งกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้เกิดความสามัคคี เกิดแรงบันดาลใจ ความตั้งใจ และความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ

หลักของความพอเพียง ซึ่งประเทศไทยมีต้นแบบของความพอเพียงให้เห็นแบบประจักษ์ชัดก็คือ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร หรือในหลวงรัชกาลที่ ๙ ของปวงชนชาวไทย

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ต่อตนเอง ได้แก่

เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง ความหมายและความสำคัญของวินัย สาเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาวินัย ข้อกำหนดวินัย โทษของการกระทำความผิดวินัย การปฏิบัติงานอย่างระมัดระวังไม่ให้เกิดการกระทำผิดวินัยอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ และหลักประพฤติปฏิบัติให้เป็นข้าราชการที่ดี เก่ง และประสบความสำเร็จ

๔. แนวทางการนำความรู้ ทักษะที่ได้รับจากการพัฒนาความรู้ฯ ครั้งนี้ ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงาน มีดังนี้

นำหลักการครองตน ครองคน ครองงาน และหลักของความพอเพียง มาใช้ในกระบวนการทำงาน เพื่อให้เกิดความรัก ความศรัทธา ทั้งกับผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้บุคลากรในหน่วยงานเกิดความสามัคคี เกิดแรงบันดาลใจ ความตั้งใจ และความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ สร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน ให้ประสบความสำเร็จ เป็นที่ประจักษ์ เป็นที่ภาคภูมิใจของทุกคนในหน่วยงาน

๕. ปัญหาและอุปสรรคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการนำความรู้ และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงาน

จากการพัฒนาความรู้เรื่องวินัยและการรักษาวินัย เนื้อหาที่มีความหลากหลายทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรักษาวินัย ข้อกำหนดวินัย ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ถ้าไม่ศึกษาอย่างละเอียด อาจทำให้เกิดความไม่เข้าใจ การตีความผิด และนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง

๖. ความต้องการการสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา เพื่อส่งเสริมให้สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับไปปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้สัมฤทธิ์ผล ได้แก่

ไม่มี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ).....

(นายกิตติกร นาคะชัย)

ผู้เข้ารับการพัฒนาความรู้

วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๕